

Γράφουν ο Γρηγόρης Χρονόπουλος και ο Γιώργος Χατζηβασίλης

ΓΙΑ ΝΑ ΜΗΝ ΞΕΧΝΟΥΝ ΟΙ ΠΑΛΙΟΙ ΚΑΙ ΝΑ ΜΑΘΑΙΝΟΥΝ ΟΙ ΝΕΟΙ...

Ένας φίλος ήρθε από τα παλιά φορτωμένος με χιλιάδες αναμνήσεις

Αγαπητέ Γιώργο,

Καλή Χρονιά με πολλές χαρές και με καλή υγεία!

Αυτά εύχομαι και στους φίλους που μας συντροφεύουν στα ταξίδια μας στο χτες στο σήμερα, στην κουβε-ντούλα μας, που δεν είναι μόνο για μας. Είναι στο χτες και στο σήμερα, είναι από την εποχή μας, την πορεία μας, την κοινή πορεία μας στη ζωή. Την δική μας τη ζωή, που τη ζήσαμε σε μια κάποια ιστορική περίοδο! Αν σκεφτούμε την έννοια χρόνος! Άναρχος κι ατέρμονος, συνεχής και ακατάλυτος... Και το δικό μας πέρασμα; Κόκκος άμμου ασήμαντο στην αιωνιότητα. Μα τόσο πολύ, τόσο ωραίο... Λογικόν γαρ ζών ο άνθρωπος, όμως τον ταξινόμησε, τον μέτρησε και τον έβαλε σε ντουλάπια. Για την ευκολία του, τη βολή του. Να ξέρει πότε και πως θα λειτουργεί κοινωνικά και ατομικά.

Και έχουμε τις ώρες και τους μήνες και τους χρόνους και τους αιώνες. Και ο άνθρωπος έφτιασε νόμους και κανονισμούς από τότε που δημιούργησε κοινωνίες. Και ήρθαν κι οι ιδέες και τα συστήματα. Και ήρθε κι ο Θεός της Αγάπης να λύσει με το "αγαπάτε αλλήλους" όλα τα προβλήματα.

Τα έλυσε; Όχι, γιατί όπως είπε ο ποιητής "...θεριά οι άνθρωποι δεν μπορούν το φως να το σπκώσουν... χίλιες φορές να γεννηθείς, τόσες θα σε σταυρώσουν".

Εδώ μπαίνουμε σε σοβαρά κοινωνιολογικά θέματα και σήμερα έχουμε να ετοιμάσουμε το σπίτι και την καρδιά μας γιορτερά για την υποδοχή της ελπίδας. Αν το ψάξουμε θα δούμε ότι προσαρμόσαμε τις ζωούλες μας σύμφωνα με τις συνθήκες και τις ανάγκες μας. Και βάλουμε κι επικέτες με αριθμούς κι έχουμε το 2017 που θα ανατείλει σε λίγο. Με το καλό λοιπόν να έρθει κι ευχόμαστε όλοι, να είναι τυχερό κι ελπιδοφόρο. Όχι πως έχει αντίρρηση κανείς να ευχθούμε και να φάμε κουραμπιέδες και να δοκιμάσουμε και την τύχη μας λιγάκι, Μόνο, προς Θεού, λιγάκι γιατί γίνεται εύκολα συνήθεια και η συνήθεια σημαίνει τέλος, καταστροφή, πολύ περισσότερο ο χρόνος. Αυτός ταξιδεύει αδιάφορος, αένας κι αμέτοχος. Μένει σε μας να ρυθμίσουμε τη δική μας πορεία, εκεί που βρεθήκαμε και όσο μπορούμε.

Χρόνια πολλά λοιπόν φίλοι μου, ας στολίσουμε τη σκέψη και την καρδιά μας με ευδοκία να δεχτούμε την ελπίδα με τον καινούριο χρόνο. Χρόνια

πολλά και σε σένα Γιώργο, καλέ φίλε και... συνοδοιπόρε κι ας ζητήσουμε από τον καινούριο χρόνο υγεία και αντοχή.

ΚΙ ΑΝ ΓΕΛΑΣΤΗΚΕΣ

*Κι αν δεις ότι γελάστηκες
μη δέσεις παλαμάρι,
το πλάνεμα μην
το δεχτείς χαλκά.*

*Άνοιξε το πανί σου στο Μαϊστρο
και ρίξε στο γιαλό
και μνήμες και απολαβές
που σκάλωσαν στα πόδια σου
σαν φύκια, σαν σαβούρα.*

*Και πάρε από κοντά
κείνο το γλαροπούλι
που ξεμακραίνει ξένοιαστο
στο πλάτεμα του ονείρου.
Γρηγόρης*

ΑΠΑΝΤΗΣΗ

Χρόνια πολλά Γρηγόρη και νάσαι πάντα καλά να προσφέρεις. Δευτερώνω και προσυπογράφω τις ευχές σου στους πολλούς φίλους μας που μάς διαβάζουν κάθε Τετάρτη. Ομολογώ ότι δεν περίμενα τόση μεγάλη ανταπόκριση στην αλληλογραφία μας, αλλά δεν... παραπονούμαι.

Συμφωνώ με τα γραφόμενά σου, «ζών» ο άνθρωπος βέβαια, αλλά όχι και «λογικό»! Να μην τρελαθούμε. Θεωρία μου είναι πως ο Θεός είχε κέφια όταν πήρε μια χούφτα λάσπη για να δημιουργήσει τον πρώτο άνθρωπο και έφτιαξε έναν καραγκιόζη. Με την καλωσύνη και την επιείκειά σου θα διαφωνήσεις με την θεωρία μου, αλλά κοίτα γύρω σου.

Μόνο ζώα χωρίς λογική θα μπορούσαν να προκαλέσουν πολέμους, σφαγές αθών, λιμούς, επιδημίες, φτώχεια και δυστυχία. Αλλά ούτε αυτά τα ζώα σκοτώνουν χωρίς λόγο, από απλυστία, σκοτώνουν ένα άλλο ζώο

όταν πεινάνε, δεν σκοτώνουν δέκα άλλα ζώα για να τα... πουλήσουν επειδή δεν γνωρίζουν τί είναι απλυστία.

Θα μου πεις, δεν υπάρχουν και «λογικά ζώα»;, ασφαλώς υπάρχουν, αλλά είναι η εξαίρεση στον κανόνα. Είναι αυτοί οι λίγοι εθελοντές που αντί να ντερλικώσουν τα Χριστούγεννα οργανώνουν δωρεάν χριστουγεννιάτικα γεύματα για τους άπορους και όσους ζουν μόνοι. Είναι αυτοί που επισκέπτονται ασθενείς, αυτοί που βοηθούν κατατρεγμένους πρόσφυγες, αυτοί που από το υστέρημά τους βοηθούν φιλανθρωπικούς σκοπούς.

Είδα στην τηλεόραση χιλιάδες χαζοχαρούμενους, -οι Κρητικοί χρησιμοποιούν την κατάλληλη λέξη «μυαλοκομμένους»- να πανηγυρίζουν έξαλλα επειδή ξενύχτησαν στο πεζοδρόμιο για να μπουν πρώτοι στα καταστήματα να ξοδέψουν δισεκατομμύρια δολάρια... Λογικά όντα; Πιο λογικά είναι η μαϊμού στο ζωολογικό κήπο. Θυμάμαι, με πολλή θλίψη τη ζωή μου με την ελληνική παράδοση, όταν δεν μας είχε σκλαβώσει η τεχνολογία και δεν είχαμε εθιστεί στην κατανάλωση από την προπαγάνδα των μονοπωλίων. Όταν οι γονείς μας δεν δανείζονταν για να μάς αγοράσουν δώρα πολλές φορές άχρηστα και είμασταν

ευτυχισμένοι με ένα ζευγάρι καινούργια παπούτσια, ή ρούχα. Θυμάμαι ακόμη το πρώτο μου «μακρύ» παντελόνι και πόσο ευτυχής ήμουν που με έκανε να νιώθω -επιτέλους- άντρας! Δεν καταστρέφαμε δάσος για περιτυλίγματα και ευχετήριες κάρτες, η μάνα μου τύλιγε με μια κμα άτασπρη πετσέτα τα πιάτα μεγλυκά για τη γιαγιά και τις θείες και οι ευχές ήταν προφορικές με πολλή αγάπη.

Την Πρωτοχρονιά γιορτάζαμε τον Άγιο Βασίλη, «Άγιος Βασίλης έρχεται από την Καισαρεία», που είναι ένα υπαρκτό ιστορικό πρόσωπο και όχι αποκύημα φαντασίας όπως ο φάδερ κρίστμας.

Μερικά λεπτά πριν τα μεσάνυχτα και την άφιξη του νεαρού νέου έτους, τα μπαλκόνια στις πολυκατοικίες της Αλεξάνδρειας γέμιζαν από Έλληνες και μόλις έμπαινε ο καινούριος χρόνος πετούσαν παλιά πιάτα στο δρόμο, για να διώξουν το παλιό και να υποδεχτούν το καινούριο με την ελπίδα πως θα φέρει υγεία, ευτυχία και ευμερσία στα σπίτια τους.

Μετά, ο πατέρας έκοβε την βασιλόπιτα και η εορταστική υποδοχή του νέου έτους συνεχιζόταν μέχρι το πρωί.

Παρόλα αυτά, δεν ζω στο παρελθόν, έχω προσαρμοστεί κι' εγώ στο σήμερα, όμως πόσο θα ήθελα μια «μπαχή του χρόνου» για να μεταφερθώ σ' εκείνα τα χρόνια τα παλιά, που λέει και το γνωστό τραγουδάκι...

Φίλοι μου αγαπημένοι, Γρηγόρη, αναγνώστες και συνεργάτες, σας εύχομαι το 2017 να είναι χρόνος προόδου για τις οικογένειές σας και την παροικία μας, μα προπαντός ειρηνικός για τους λαούς που υποφέρουν τα δεινά των πολέμων.

